

Supplementum ad Mysteria

te volebat homines divino indigere Spiritu, ut veritatem cognoscant: aequo sequuntur. Satis non fuisse illis videtur a Dei Filio ipsa Resurrectionis ejus die Ministerii sui auctoritatem recipi, nisi recipient etiam a Spiritu sancto hodi illa dona, quibus parcs efficiuntur, ut summae utilitate pro aliis, tandemque pro sua salute eandem exercerent. *Idem.*

Statim ac spiritus sanctus defecit in Disciplinae evan-
dunt, qui erant post di-
*Si Apostoli tanta vi, & eloquentia loquuntur, ut nihil reddi possit illis, que ab ipsis dicuntur, inde factum est, quia sunt vocis Cœlestis, ac sapientia Superioris imagines, coram qua obnubuntur, & sileat opus est, quidquid in ter-ris est diffringitur. Hinc Dei Spiritus, quo recipiunt sunt, product in illis effectu longe Majores, quam merum parcer conveuerit, ubi haudum fuerit immodecum. Eorum humana ratio est veluti absorpta, & exanimata in divina. *Multa plena sunt isti;* qui modo nesciunt quid dicant, & nihilominus loquuntur mirabilia. Nihil norunt per se; & nihilominus revealant Mysteria, que non noverint: vix patrum nostri & spiritus idem, qui pavidos discipulos in zelos, ac imperitos Evangelii præcones converterat, convertit quicunque fuos; mirantur, mouentur, converuntur. Unde nam hoc? Inde, quia mens eorum quodammodo alienata est, & Deus ei mentis eorum Deus. Ex Elogio Sandroni tomo secundo.*

Sed quemadmodum nequicquam lux ostenderetur oculis profunda? spiritu nolentibus, infra etiam Spiritus sanctus fuos nobis afflatu imminiter, suaque monta offeret; si nollemus infra præfata lumina claudentes, oculos, ne videantur.

¶

Hodie Spiritus sanctus afflueret sese in hos rudes, & impertos homines effundit, iisque igneas linguis importiens, verbum, animumque largit, scientiam & virtutem, & calorem conferit; verbo, gratiam praedicavit, quia sermonibus, quia exemplis suis veritas, quas Dei filius, dum versatur in terris, illis explicavit; sed quas non afferi, non docere, non exercere, neque eo usque diligenter poterant, ut pro illis vitam etiam in discernendo adducerent. Ante hanc Spiritus effudem, nulli erant idonei; post illam in actu oculi rebus omnibus oheundū sunt pates. Sed videte quodam quod vi, ac virtute eos divinus hic Spiritus replet. Prædicant Iesum Christum illis ipsis, a quibus nuperius fuerat crucifixus; & spiritus idem, qui pavidos discipulos in zelos, ac imperitos Evangelii præcones converterat, convertit quicunque fuos; mirantur, mouentur, converuntur. Unde nam hoc? Inde, quia mens eorum quodammodo alienata est, & Deus ei mentis eorum Deus. Ex Elogio Sandroni tomo secundo.

Spiritus sanctus repente venit ad vos, fed vult ut statim aperiat illi. Festina, ut vos suis replet beneficiis, sed petit, ut vos felicitatis aperire fibi corda veluta ad eum recipiendum. Hic nubes est, ventus, torrens, fulgor, ita enim de illo Scriptura loquitur. Nihil nube celestis, vento vehementi, torrente rapidius, fulgere permiscens. Nisi beatoe fruimini momento, nubem ne habeat morabimini, ventum hunc comprimes, torrentem hunc, & holofulgar cohíbeatis? Ut amara similitudine, que magis sensu officia. Ubi est vir adest patiens, qui cum diu ad osium pullaverit, illi gratiarum; quem querit, non recedit, non radiis officia; cum optimi fibi non aperitur. Haccine habetur grata amico, & benefactor, cum non alicui, non mensum, non frustilos, neque voluptates alias reliquerit voluntas, illius visitationes excepti, ejusque societas perfruiri? Hinc de nobismet judicium fert. Chriticola: facile agnoscit quanta officia contumelia Spiritus sanctus hoc fatali tempore, quo plenaque illius excipit. Ex lib. 4.

Quam timore ad vos diriguntur gravis illa exprobra. Quam timore ad vos diriguntur gravis illa exprobra. spiritus sanctus restitutus? Quia vigilantia nostra observanda sunt visitationes illius, cum venit ad nos? Quia non respondere temerum consilis ejus ubi receperimus illum? quanam fuit virtutes idonea ad illum in animas nostras aliquid, ibique lervandum? quanam fuit peccata, quod illi inferunt contumeliam, & que illam ex ipsis extrahunt? Haec utiles sunt perquisitiones, & questiones ad mentes eruditandas, & corda edificandas necessaria. Cur ab eodem Apostolo non discimus principium curam nostram esse debere *temporali* *no* *qui* *de* *gratia* *Dei*. (Hebr. 10.) Benedictus sit Deus, qui Apostolorum exemplis non docuit remanti, qualis est cooperari consilis Spiritus sancti, & gratias ejusdem esse fidèles. Ex libro cui titulus Cologia; Abbas. Tomo 4.

Aequum erat, Fideles, ut Apostoli aures præberent Spiritu sancto, afflatibus ejus obsecrandum, voluntatem ejus confulerent, iisque motus sequerentur. Cujus nam Spiritus omnes deducere homines in viis suis, eoque de ipsorum officiis erudit, nisi Spiritus sancti. Spiritus Justitiae, quo sanctificantur, Veritatis, quo illustrantur, Superioritatis, quo dirigitur; intellectus, & bonitatis, qui neque fallere possit, neque falli. Quanam eorum extollerit calamitas, si alterius cuiusdam Spiritus consilium fecerit suum? & que eis nostra si ad alios Magistrorum nollet converteremus? Fallacibus, incertisque luminibus decepti de illusionibus in illis laboramus; & si aliquis evitaremos insidas, in alias certissime impinguemus, cupiditatem aliquam non superantes, nisi fortioribus superaremus, neque hostem proternentes, nisi ut illius interitu obtrahamur similes misero illi, quem elephas ab ipso caüs pondere suo exvertit, occidit. Rerum creaturarum amore ebris, & rapta cupiditatem nostrarum vehementia in singula momenta, ne sentientes quidem funesta faceremus nafragia. Ta vero, Domine, hac malo præverte volisti, conferens nobis Spiritum tuum Magnistrum, & dicem te inter pericula, quibus in hoc procello Mundi pelago patemus; Spiritum, qui tamquam aurum nos agit in portu bona voluntatis tuae; Spiritum, qui nos in omnibus actionibus, & genibus nostris illuminat; Spiritum, qui nos doceat Veritatem cognoscere, & sequi illum; bonum, & illud amplecti; errorem, & ab eodem abhorre; vitium, & hoc cane pejus & angue evitare; Spiritum adeo nos proprium, similem adeo necessarium, ut sine illius afflatibus, ac montis nihil facere, nihil dicere, nullum consilium capere, nihil cogitare valeamus, quod nobis ad salutem proficit. *Idem.*

Hac autem probatio magis vobis metuenda fuit, quia sine illa comparatione plures recipiunt gratias, quam illi, quibus eas contulit apud Jeremiam. Vobis Cali aperti sunt, vobis

Domini Nostræ.

ritus, fandi
non respondi-
cibus. ¶ vobis Patet æternus misit Filium suum in Mundum: quia vobis ratio est non audiendi illum vobis loquenter: & vocanti non respondendi? Neque dicitis nimis ardus esse, quod petit, neque ita facile est cooperari consilis ejus, ex quo ita vobis significat. Mibi facit ester vobis afferre ad vos rubore suffundendos Apostolorum exemplum. Si enim hac admittenda esset causa, utrum, illi ne, an vos quis eadem uia posset? Numquid vos idem perculis obicit? Num in eadem vobis certam adducit? Num eadem vobis mala portendit? O Fortes Apostoli, o ignavie Chriticola! O Apostoli fideles, ac folliciti in regundis afflictionibus divini Spiritus inter terram perfecções! O Christiani infideles, ac tardi in levissimis difficultibus! O Apostoli, qui loqui incipiis; ex quo Spiritu sancto repletis est, contemnentes verba, ignominias, naufragia, mortem & cupientes potius sustinere gravissima supplicia, quam vel momenta gratia accepta deesse! O Christiani muti, ac semipotiti, qui ne miseris creature displicatis, ne levem aliquam irrisuclam sustinatis, ut importunam, cæcumque cupiditatem leniatis, ne vobis brutale interdictum voluptam, ne injuto amico incommodetis, ne obiciem gravi fortuna statuatis; maulis criminos moribus Spiritum sanctum affligere, cumque in nobismet suffocare, & extingue. Ex lib. 4.

Tanta intercedit ratio inter Fideles, & Spiritum sanctum, non solum perfectionis corum fit, verum etiam offici illorum peculiai cultu precepit, & feso toto illi devovet. Ille eorum robur, & fortitudine est in ordine naturæ; & in ordine gratia Spiritus, & Anima. Verbo, ipse est Author Sanctificationis corum. Per ipsum regenerantur in baptismis, per ipsum roborantur in Confirmationis, renovantur in Pentecosten, cum Iesu Christo junguntur in Eucharistia, consecrantur in Ordine, & in Matrimonio copulantur. Spiritus est generalis, & secessus; per quem viget Communio Sanctorum; vinculum est sacram, & insolubile, quad connectit omnia Ecclesiæ membra cum capite, & quod ideo jure vocari potest Anima Corporis mystici, quod illa constitutum; fons est gratiarum omnium. Fides, spes, amor, intellectus, Sapientia, unitio, pietas, gaudium, pax, patientia, humanitas, bonitas, lenitas, temperantia, Sanctitas, fructus sunt, qui procedunt a bonitate illius, & dona, que haurit ex thesauris ejusdem. Cum sit animorum Sanctificator, en etiam eum duxit. Si orandum est, ipse orat pro nobis gratibus innarrabilibus; si intelligenda, ac penetranda sunt divina Veritatis, ipsi soli docet, atque explanat. Si erudiendi sunt, ipse est Spiritus Patris, qui loquitur in nobis licet tot septis infirmitatibus, indeferunt progreendiuntur est in via Salutis; ipse languentes confirmat: si quis sit, ut erit in concordia, & sufficiunt, ipse fortitudine est, & Virtus Altissimi. Denique Sacra Biblia illum appellant Hostipotum, Sponsorum animalium, Magistrum, & Rectorem Ecclesiæ. Conspicite ex his titulis, quanam sit illius ad nos relatio, & quoniam ratione ipsi ad illum referamus, quid ille nobis, & quid nos illi sumus. Ex libro cui titulus Cologia; Abbas. Tomi 4. Expositio.

Aqua in Scripturis capo Symbolum est Spiritus sancti; & ubi Iesus Christus dicit in Evangelio: si quis fit, veniat ad me & fluent de corde eius aqua viva: docet Evangelista, ipsum intelligere de Spiritu quem recepturi erant illi, qui credent in ipsum. Ut ergo Deus nolis large effluere nobis communicasse Spiritus sancti dona, Sanctus Paulus ait, ipsum afflueret effundit in nos locupletum effundit per Iesum Christum, quia Jesus Christus nobis sua morte promeruit gratias Spiritus sancti. Tournaux tomo 2. Ami Christiani.

Hodie Spiritus sanctus descendit in terram ad evulgam, hanc legem amoris; nam ante ipsum ignota erait Mundus; sed quodammodo in Sancta Trinitate ipse est amor Patris, & Filii, & in eo terminantur omnes divina processiones; ita homines docet, actiones omnes in amore, & Caritate esse terminandas. Igitur volnet disponite ad hunc Spiritum. Recipiendum, ut inculpet in cordibus vestris legem novam, ac statim ad hunc legis normam vosmet componatis. Ad illum recipiendum imitari debemus Apostolos, & sicut illi coacti erant in eodem loco: Erant omnes pariter in eodem loco; opus est, ut vos simul conjuncti sitis per fraternalm Caritatem. Nullas etsi oportent dissensiones, lites nullas, & contentiones in vobis, sed omnes præfici sint, ut invicem redant in gratiam, & omnia componant, Homilia Domini Galat. 5.

Quinam erat Ecclesiæ status, antequam Spiritus sanctus in Apostolos descendere? quo in statu divinus hic Spiritus religuit Ecclesiæ, & quam in ea peperit mutationem per suum illapsum? Hoc attentius non licet nobis inspicere, quia simus admirans infinitam Dei erga homines bonitatem, & inæstimabilem donum, quod contulit illis. Fingit vobis exiguum gregem, qui amissus Padre videt ut obnoxium luporum furor, illus vorare querentium. Gladius, qui Pastorem percussit, dissipavit oves palantes, & sine duce; hec non intelligent amplius opinionem suum ex voce; periculum immensum eas replet meru, & vix in ovile conveniunt, quod ipsum tenue perfunxit adversus tot feras, quas illas Haudib. Bibl. Cons. Thos. de Myster. Tom. IV.

Felicitas
hominis est
possidere
tempus Se-
per gratiam,
cumque ad
finem uiq.
recinere
gratiam e-
ius tam
dum secum
fatuus.

¶

¶

fune, quare? Quia, Sanctus Augustinus ait, cum divino hoc
animatis essent spiritu, semper invicti, quantumvis libere,
volebant bonum sibi oblatum; & immobiles erant in confi-
lio initio deo nuncquam relinquendo. Anima vero, que hinc
quidem amat, quod ipsi amandum est, ac inde inhaeret ei,
quod sibi amandum sit, certo certius perseverat, licet li-
bere in virtute, per gratiam, quem illam faciat; & roboret;
& quin libertas eius per hunc contumacem justitiae amorem
labeatur, amor ipse illius felicitatem, majoremque perfectio-
nem confinxit. *Ibidem.*

ac obtinet perseverantiam. Ex hujusmodi effectibus digno-
scere poterimus, utrum spiritum sanctum recipimus. Ei-
dies nostra esse universalis? fervensne est pietas nostra?
In viis Iesu Christi recentine? virtus nos astutus cognoscimus?
Cognoscimus utrum fides nostra arctis finibus conclu-
sa sit, & languescat? Utrum devotione semper fit tenuis? utrum
fervorint nobis fit zelus, quam olim propter salu-
tem, & nostram, & alienam? Heu! Magnum hoc est me-
tendi argumentum, ne donum hoc Celeste acceperimus.
Ibidem. ibidem.

Apoll. &c
pof accen-
tum Spiritu-
lum fundam-
Tyrannoſ la-
ceſſum, non metu-
erum tem-
men.

Sed & ſuper fervos meos, & ancillas meas, in diibis illis of-
fundam ſpiritum meum. Nufpiam tunc ullum enituit prodic-
gium, in quo melius Dei eluxerit omnipotentia, quam no-
hodierna die congitit. Nullum profecto prodigium conota-
tum fuit charactere hoc Virtutis divinæ. Non fuit amplius
trepidationis illa, qua ad ancille vocem ita omnium cor-
da perverfaſerat, ut omnes jam eſſet examines. Illis non
ultra metuimus; ſavilim Tyranni omnibus excoigitabilis
cruciatiibus fuis eos deterrere non poterat: brevi facti ſun-
ta fortes, ac frenui, ut universum terrarum orbem audae-
laceſſere. Videſt Petri audaciam, qui cum genere ſuo pi-
ſator erit, ac vi legere noſſet, pedit coram Doctribus
Ierufalim probaturus, hominem quem ante quinque agem
ac tertium diem turpifima, ac tertiaria affeſcerant morte
fatiſe Dei Filium, supremum illorum Dominum, Meliam ver-
rum, ab omnibus Nationis ipſorum Patriarchis expecta-
tum. Ceteri Apoloſi aquæ ineretes, & pavidi ac ille, non
vereat minas, neque tormenta; heroica firmitate, Je-
ſu Christi diuinitatē amauit; Religionem suam pra-
dicant, effinquent ut intra paucos dies in Iudea tota, &
moſt intra breve temporiſ ſpatium Jeſu Christi fides triu-
phet. O Dei, quam admirabilis es in operibus tuis! Non
modice fidai miracula queſumis? Ullum ne unquam extin-
hoc apertus, hoc præstantius, hoc admirabilius? Ullum ne
eū poteſti, quod maiorem ad perſuadendum obtineat vim
Pater Croifer in Aſſectione.

Nulla nobis
superesse
potest dubia-
tum de eis
festibus Spie-
nariis. Anaph-
orae non pos-
sunt por-
pulorum
millia vide-
runt.
Hoc non est unum ex secretis peculiaribus , obscurisque
miraculis, sed publicum , universale, patrum in favorem
discipulorum omnium Iesu Christi, quos inclusos continebat
mucus , & qui ad hoc usque momentum parnes non fuerant,
et minimum Religionis Mysterium intelligenter; qui legen-
tibus ignorabant, & qui nihil percepserant figura, mysticisque
Prophetarum sermone. Prodigium hoc non clanculum acci-
dit, sed luce plena , & in follemento ejus festivitatis,
qua Jerosolymam acciverat plura mortalium milia ex om-
nibus nationibus, qua vario loquebantur idioma, miracu-
li hujus testes futuros. Admirabilis sonitus vehementis ven-
ti, qui per urbem totam exauditus est , sed qui replevit
solum domum illam, ubi congregati erant discipuli Fili
Dei, eo compit omnes advenas, & cives, ut omnes que
miracula ejus testes essent. Prodeunt Apostoli, discipulique;
miraculum pandunt; evolunt Mysterium; sensum interpre-
tantur, & in omnibus linguis Iesu Christi enuntiant magni-
tudin. Quodnam aperiens, validius, sensibilis minime in du-
bium revocandum Veritatis Ecclesiz, nostraque Religionis
argumentum? idem ibidem.

Solidus s.
solidum pro-
duct effect
us in illis
qui paral-
lisis ad il-
luminos re-
cipienda.

Quod primum in Apostolis adimpletum est die illa soli-
lemnitas, in nobis etiam adimpletum est, si vere sumus di-
scipuli; ut erant illi ad Cœlestes hoc Divini Spiritus donum
recipendum; Salvator enim per mortem sum illud nobis
accipit, ac illis promitteret enim. Mundum sit cor nostrum; fit
creaturam rerum amore vacuum; quamprimum divina hoc
replebitur Spiritu. Cum Spiritus sanctus sit semper idem,
qui eundem recipiunt, in se precipius experiri debet ejus-
dem effectus. Spiritus sanctus est Spiritus Veritatis, qui nos
illuminat; Spiritus Sanctitatis, qui nos emuniat; Spiritus
Fortitudinis, qui nos animat, & per quem omnes superamus
obices, omnesque difficultates. Quatenus Spiritus Veritatis,
errores ausest a nobis; quatenus Spiritus Sanctitatis noxios
nexus omnes infringit; tamquam Spiritus Fortitudinis, effi-
cit, ut de omnibus infirmitatibus nostris victoriam refera-
mus. Spiritus sanctus non in eo sufficit, ut aliquas peculia-
riter veritates non doceat, quod homines facere possunt. Spi-
ritus hic indiscriminat omnem simul docet, & persuadet
veritatem. Hanc promiscue tradit omnium mortalium genera-
bus, & hoc unius tantum Dei est. Pater Croiset in Af-
fectionis Tomo 4. p. Pater Beaudelons.

Spiritus sanctus, non solum essentia licet Sanctus est, ut
omnium donum, & gratia, sed & caritatem,
qua exinde
fuit super-
not.

Spiritus sanctus, non solum essentia licet Sanctus est, ut
omnium etiam Sanctificator, & beneficitor, & principium San-
ctitatis in subjectis omnibus, quibus se communicat. Et hoc
significat mystica ea loquendi ratio, qua Salvator ulla est.
Afcensionis eius die, cum dixit Discipulis suis fore, ut intra
paucos dies baptizarentur Spiritu sancto. Hic est Spiritus
ille, qui in nobis est immediatus, & substantiale principi-
pium omnium operationum gratiae. Per hunc in Baptismo
regenerarum, per hunc in penitentia cum Deo in gratiam
revertimur. Per Spiritum sanctum diffusa est caritas in cor-
dibus nostris. Inde perpicua haec cogitatio, & perfusio Ve-
ritatum fidei in illis omnibus, qui Spiritum sanctum reci-
piant. Inde puritas, ac fervor pietatis. Inde caritas, &
zelus, qui tantam ciet generositatem in praxi virtutum,

et obtinet perseverantiam. Ex hismodi effectibus dignoscere poterimus, utrum Spiritus sanctum recipimus. Fides nostra estne universalis? fervensne est pietas nostra? in viis Iesu Christi continuans virtus nos auditos cognoscens? Cognoscimus utrum fides nostra arctis finibus conclusa sit, & languat? Utrum devotio semper sit tenus? utrum fervorint nobis fit zelus, quam olim propter salutem, & nostram, & alienam? Heu! Magnum hoc est memorandum argumentum, ne donum hoc Calebit acceperimus.

Spiritus sanctus descendere nequit in animam, quia illam spiritus estimissimum ornet muneribus. Inde magna lux haec, lumen curum, vividus intellectus, quo repletur fuerunt Discipuli aero illo, in signique Pentecotes die. Rudei homines, pinacis ingenia, spiritus crassi, & indociles momento sunt tunc terrarum Orbis oracula, doctores genitium, mundi, lucis. Nihil coram penetrari refutat. Propheciarum ob-

curitas, humanae Sapientiae acumina, scholares popifilatae etiam humani cordis iachebra, omnia fuit aperta menti nostram, omnia corum perspicitacitati, atque cognitionum magnitudinibus cedunt. Sapientia eorum lumenibus ipsarum conseruit; eorum acer animus neque perspicitacitatem eorum cedit, nec scientias. Homines illi adeo pavidi, corda ignavae adeo, obfuta, ubi primi recepserunt Spiritum sanctum, vident et indui ea animi magnitudine, quam asserti illi Historia Romana Heroes non moverunt. Coram iudicium subcellis intrepidos, inter sevissima quavis pericula infraclados, tertiamente crucifixi supplicia, ignes, compedes, cruciatus, equile labefactare non possunt. Fides eorum omnibus inferorum veritas superior est; et corundem erga Dei Filium caritas, fraterlitas, ac debilitatis non potest. Fructus admirabilissimus hisce doctri- nis respondent: mundi totius conversiones videute. Quot populi ad fidem conversi! Quo barbarae gente, Iesu Christo acquisiuit? Quam immensae regiones Evangelio subiectae! En quid, valcent pescatores, homines rudes, ubi Spiritu sancto plenearunt! En quid omnes esse deberent fideles! Quid vegetari, ne tales simus? *Item Pater Crescius anno 5.*

Cum simus ipsi Templo Spiritus sancti, donec perseveramus in gratia, nam ducit locutus est, quoniam per intervalum a quadam oblectante Deo tempia hoc exornare, ibique Divinitatis eius uber, ac magnificientia facta effuso, ut loquitur Spiritus sanctus, qui magnam hanc elegit diem, ut divina hac, & eximia ratione in Apostolos dilabetur? Dicere possumus illam quotannis instaurare Mysterium sui decentius in Justis, & nos hominera die recolleret dedicationem Sacri hujus Templi, quod gerimus intra nos. Quemadmodum et in Templum Salomonis consecratum fuit igne Caleffi, quem omnes filii Israhel videbant dependentes, & gloriam Domini super dominum. (2. Par. 7.) Ita primus consecratio mystico Temporum in Fidelibus peracta est per illasplum igacum linguarum in capitla Apostolorum, & in Ecclesia cum omnibus divinis gratia profusibus prime illius Dedicatio-nis memoria celebrata est: Neque obiter tantum nos visitat, sed teste Sancto Augustino, sedens sibi stibalem ficti, ac inter nos permanens domicilium: neque sat is est illi, Pater idem ait, effundere in animabus nostris odorem, ac prestitum gratia suu thymiana; sed ut ita dicam, confringit was, quo facrum hoc balsamum continetur, ut omnes sedes ubi spiritualiter inhabitat eodem repletantur, & sanctificentur.

Abbas de Jarry in Sermons Penitentiæ.

Hic Spiritus lucis auferet velaminam ab oculis vestris, atque revelabit vobis Legis miracula; vobisque offendet quidam Mundis Sapientes speciosius excoxitarunt, somnia esse & chimaras, si cum Iesu Christi Religione conseruantur. Exhibebit vobis Religionem hanc innixam fidis nobis innumerorum, qui certissimi sunt veritatis sequeentes; testimonio totum Martyrum, qui fanguinem suum ad illam propagandam effundenter; luminibus Doctrinam numero carenium, qui veritatem sole ipso fulgidorem in Scriptis suis efficerent; admirabili huic nexus veteris novique Testamento, in quo videmus Christianam Religionem tot ante secula praeparatam, copia tantu miraculorum, figurarum, & propheticarum, quarum sensibile complementum non nisi Dei opus esse potest. Spiritus Veritatis haec omnia nobis aperiet, Jesus Christus inquit. *Miram vobis Paradisum Veritatis, qui vos docebit omnia.* (Iohann. 14.) idem.

Hic Spiritus lucis nobis erit Spiritus fortitudinis, qui replebit nos fide, que de M^{undo}, & cupiditatibus nostris retribuit triumphantem. Veritatis ille, ne rubore suffundamus coram hominibus confitentes Deum crucifixum per vitam fidei nostra conformem in pericolosus occasio[n]ibus, in quibus humanizantes Religionis nostra officiis opposita, ut olim iudei Sanctum Petrum prohibuerat, ne testimonium peribet Evangelio: effectuque ut cum hoc Apostolo responderemus, aquius esse obediens Deus, quam hominibus. Ipse in hujus virtutis praeterea ostendit nobis absconditum illud manuam, quod pollicetur Deus illis, qui vincere didicerunt. Evidet in animas nostras gratiarum, interiorumque consolacionum cataly[st]um. Quam felices essemus, si Spiritus sanctus in nobis permanebat, ut cito ageremus. Iustus est enim homo, qui non habet peccata.

Spiritus sanctus in eorum corde, qui Salvatorem affixerant III ipsi occidere

Alium **De-**
gover-
nium, & e-
rgo, por-
nitentiam. **rants cruci, & fontes erant mortis ejusdem, dignos ponite
naturam peperit fructus: *Vix fruare, quid faciunt?* (Ad. 20.) in
quantum; quodcumq[ue] fecimus expiabimus: Ecce nos; praed-
sumus, ut Messiam confeitemus illum, quem tamquam sed
Aetorem cruci suffiximus; parati sumus ad sanguinem chia-
endum reparari Sanguinem, quem ipsi fudimus. Septem
conversionis millia duorum sermonum fructus fuerunt: Un-
diique nomen Jesu perfouit. Evangelii ipsius oracula pal-
luntur in Templo, ubi Sacerdotes, & Pontifices in mo-
tem illius conjuraverunt; gressus Christianorum in dies singu-
los crescunt, & Synagoga sepulcrum fit prima sedes Ecclesie.
Abras da Jarry in Sermoni Pentecostes.**

Syritus sanctus, qui in ipso creato

Sicut elicere lacrymas, qua multe ejus iustitiam. **I**dem.
Qui jampridem gratis Dei inflexibilis huc die rep-
latis Spiritum sanctum, qui in animas vestras voluit redi-
re, timete, ne eamdem Iudazorum pertinaciam eadem ful-
sequatur pena. **V**os semper Spiritu sancto resplissi. **C**ave-
te peccatores in eo sita est, quod oculos claudit luminibus
quibus Cælius illustratur; & obduratio ipsius resistat affla-
tibus, quos illi immicet Deus: itaque quo plura lumina re-
cipit quis videat, eo magis cucus est, & quo plures recipi-
afflati, quo flestant, eo magis induatur. Cum autem
Spiritus sancti illipsum fecim delectat vividiora lumina, a
urgentiores afflatus, **I**hac die perique peccatores sue
indutio Mysterium consummatur, quia die hac majoribus
gratis restituntur. **A**udire mihi videoz Dei spiritum, ut obli-
Prophetæ dicentes: **E**xulta populi Iudea cor, & cor eius aggredi-
va. **C**ur Domine? ut videat simil, & non videat, ut a-
dit, & non intelligat? opus est ut Evangelii mei Venia-
tes nesciant simul in oculis ejus, similem caliginem induan-
ti tenebris peccatorum eorum; ut verbum meum aure ex-
rum tundat, simulque in cupiditatem rumore evanescat.
Hic quippe lunetus est ulus, in quem peccatoris obduratio

Miracula, Noctis, Auditores admirabiles mutationes, quas Spiritus sanctus operatus est in beatis animabus, quae Providentia

fundus ope-
ratus est in
Apostolis si-
mili ac illi
hunc recepe-
rat.

Sanctus operatus est in beatis animabus , quas Providentia
ab eterno delegerat ad Ecclesie sux fundamenta jacienda
quoniam graciles illi , nutantisque calamis momento in a-
nas , treasque columnas easerint , quas neque demonum
furore , neque carnificum rabies labefactare poterunt . Apo-
stoli olim adeo pavidi , qui post Dominum sui mortem sufficiens
non poterant ad pectus eorum , qui illum necaverant , ex-
probrant audacter illis scelus , quod contra adorabilem ep-
ersonam patraverant . Quia confitauit Sanctus Petrus , qui a
ancilla vocem trepidaverat , non multo post ait ; hic idem
Iesus , quem impio latroni , ac sicario pothuiham volun-
tate secundum vocem eiusdem , accepit .

atis, ac tandem turpissima necesse afficiatis, vere Sanctus erat
Iustus; & Author vita: hic ille est, quem Deus *suscitauit*
morsu, cuius sepe sumus. (Act. 2. & 3.) Quod portentum
videre virum hunc, qui non ita pridem naviculam, & re-
tia reliquerat, Apofstolus sui muniberis obeundis manu
admoveo modo adeo admirabilis, sese supra statu sui hu-
militatem, supra genericis tenebras, exteriores habitus crassi-
tatem, fermonis imperitiam attollere, altissima religiosum My-
steria tradere Doctoribus, Sacerdotibus, ac Pontificibus Ieru-
salem! Superbum omnes, & mirabantes: (Act. 2.) Quanam ve-
ro vestra esset admiratio, si spiritu Jerolymam acti vide-
retis quo pacto facer ignis illi, quo animantur, de Cenae
culo migret in compita, in vias, atque plateas, praedicasse
& annuntiantis Evangelium omnium linguarum genere, pro-
ut Spiritus Dei, quo repleti erant, illis fuggerabat! Caput
loqui variis linguis, pone spiritus sanctus datus eloquit illis. (Ibidem.
Quam primum in publicis Jerolymam plateas videbimus illorum
in quacumque terrarum plagas migrare. Omnia tribunalia
theatra omnia, omnes academias, carceres omnes eorum pre-
dicationibus, carceris, martyrio conserbabantur. In omnem ter-
ram exitus fons eorum, (P.) Idem Abbas de Jarry.

*Sanctus Augustinus Apostolos respicit, tamquam anima
tas faces, ac stellas intelligentia praeditas, quæ haustum ex
truncis ej- fundunt lu-*

ipso fonte lumen fidei in remotissimas, ignotasque **Calorum** transferunt plagas; Corda huc antea praetimore, ac microre conclusa, hi spiritus parum apti ad capiendo fluvios veritarum ex divino Manifessi sui oce maxime invenerunt;

ritatis ex divino Magistris fui ore manantes, inuenientur, & laxantur hic ad die recipiendam plenitudinem divini lat-
minis, quod aliis non tradiri. Discipulorum pectora dilata-
ta sunt ad sublimandam plenitudinem divini lumenis, & intelligi-
gentiam veritatis. Volutus Deus, ut Ecclesiaz Nativitas ma-
gnis hisce prodigiis inauguretur, ut characteres digitii sui
palam imprefti in fundamnetis Religionis ad fulmen ulque
Ecuadorum nulla unquam oblitione dereliquerint. *Idem.*
Micare videuntur quasdam veluti linguis igneis, que feso

diviserunt, & supra singulos steterunt. Apparuit olim Moysi Deus in rubo ardentि, & incombusto; & Spiritus sanctus descendens sicut pennis seraphim, & dicens ad eum: *Habemus te*

ritus sancti
fuit in Apollonem sub ignis specie, qui illos illustrat, fo-
vet, emundat, quin illos cumberat, & illis officiat. Ecce
adimplevit Sanctis Joannis Baptista vaticinium. Dixerat il-
le, ego baptizo in aqua, sed qui post me venturus est, vos
in igne, & Spiritu sancto baptizabit. Aqua designat peni-
tentiam fortes elementum, ignis vere caritatem, quo ad a-
gendum impellit. Igitur Dei Filius Calixtus prouisionem
mittit ignem, replet Apostolos Spiritu sancto, & per Spiritu
rum fauorem in illos caritatis ignem effundit. Seraphim ar-
denti pruna ex Altari desumpta latac tergit labia: Jesus
Christus non rancit solum linguam Apostolorum igni, sed
igneas illis linguis imperit, imperitus eis Spiritum san-
ctum, qui per illos erat locutus: neque enim quidquam
erant enuntiatur nisi per illum, secundum ejus natum, ac
impremissionem, eo zelo, sapientia, ac verbis, que ab illo
erant recepturi. Lingua divite ad innundam divitatem
donorum, quorum arbiter est Spiritus sanctus, & federunt
saper Apostolos; quia Spiritus sanctus in eos descendit ibi
permanens, & significatus suam in Ecclesia mansuetum,
quam semper animat, & regit indefinitiorem, numerum ab ea-
dem dicitur. Tournante in anno Christiano anno 7.

Repleti fuerunt omnes Spiritu sancto, inquit Scriptura; Apostoli autem Domini paulum una cum Baptismis spiritum sanctum receperant. Resurrectiones sua die hunc illis conseruatae insufflavit in illos, sed nondum illum ea copiose in plenitudine receperant, quia ipsi promissa fuerat, cum dixerat Iesus Christus fore, ut ex illis agave vivae fontes effundarentur. Hodie vero die pueras, & filii, & aliis replentur; & divinus hic ianue illos ita excedunt.

xx divinus hic agas illos ita lucidit, ut max per se om-
nem terrarum orbem inflammaret. Replebat omnes, siag-
li juxta captum suum, nos facis ac ex pluribus rivis, qui
pleni sunt omnes, maiores plus aqua continent, quam mi-
nores; non perinde ac Spiritus sanctus fecit, liquoris instar
communicat, sed lenes ia sua dona dispersit, hoc est illa
la plus, ministrum ubertim communicat secundum caprum,
ac dispositionem animz super quam illos effundit, & secun-
dam eam provinciam, cui destinat eos, quibus sua dona
communicat. *Idem.*
Haec dicitur.

Hac die portissimum Ecclesia, antea Iesu Christi Sanguinem redemptam, per Dei Spiritum sanctificata facta, incepit que cum luce in Mundum prodire. Hodie nova lex evulgatur; hodie exhortantur Migrati, qui illam tradicuntur sunt; hodie ipsi etiam illius inimici jugum eius subeunt, ejusque praeceptis se subiectantur. Omnia hic Mysteria, miraculique redundant. Antiqua tamen Dei digito in lapidibus tabulis fuerat descripta; sed Deus a Prophetas suis promiserat, se legem aliam daturam, sanguinem non in lapidibus, sed in cordibus ipsis inscripturnam. Hodie sunta liberal fides; & Spiritus, quem Ecclesia quoque Dei digitum vocat, in imis cordibus, quiaque fuz caritas inflamat, calpit Evangelium.

Tournava in anno Christiano, anno 7.

Inter antiqua legis, aque Evangelica evulgationem non Quid inter legem
leve intercedit discrimen. Prima lex magna quidem cum inter legem
pompa lata fuit. Buccinarum clangor, conitrum fragor feriptam, &
noctis caligo, fulgurum splendor talem incitiebat cordibus uic.
formidinem, ut Iherosolymam obtestari posset, ut ille
solus ad eos loqueretur; sed Deus per se nequamquam velet
loqui. Lex altera pari cum luce lata fuit, sed quia lex amori-
ris est, non terroris, interrogata fuit cum fulgo, cui nihil
formidinem effet immixtum. Sonitus Spiritus vehementis ex-
citat solum Discipulos, eosque admonet de illapla Dei,
quem proflantur. Igais corum insidias capitи non terret
eos; sed e contra animat, efficaciter audientes. Quibus
circumstanti docet nos Deus quantum gratia lex scripim
antecellar co, quod homines, qui sub ista vivebant, rudes,
ac terrestres temporalia tantum, & luxa spectabant bona,
quod in illis iugum forebat timorent; it vero qui sub gratia
lege vivunt, aeterna sperantes bona, qui Salvator San-
guine illis comparavit, sine amore vivere nequeunt. *Ibidem.*
Nova legis preceps oritur, sua finis, scilicet

Nova legis praecones opus fum Spiritus sancti. Homines Admirabilis
ignati, rustici, pauperes, pavidi, destinati sibi Ministeria per mutatio-
nem, illi universitas terrarum orbis subficiuntur. Quid erat im-
perfictus his pifcatoriibus, quos Iesu Christi sibi in Apo-
stolos delegerat? Illos, dum viveret, erudierat; sed non
dum aescuci erant coniuraverat.

*Sanctus Augustinus Apostolos respicit, tamquam anima
tas faces, ac stellas intelligentia praeditas, qua haustum ex*

Pecus con consum, tria hominum missa ad fidem convertit? Verum etiam hominem nescit? Sanctus Augustinus ait: Videbamus pectora millia usq; hactenus rudi, qui nihil prater aitem, quam profetus erat, tempore nativitatem, ac eternam Jesu Christi generationem. Neque hoc dicerat, Magistrali jure explanare alitima Regal divisionem. Spiritus autem Mysteria, omnis linguarum genera loqui, & non an-

spiciens. At illis, ea auditio prodigio, sensus suos ita deprimere, ut intellegieretur ab omnibus nationibus, quas infignis sollemnitatis ex omnibus terrarum partibus acciverat Jerosolymam. Miraculum hoc a S. Luca narratum fuit, atque tunc temporis narratur, quo Evangelista auctor non sicut narrare, nisi de facti veritate apud omnes confitit; quippe si non unum, vel etiam alterum alterum nactus fuerit, sed universum terrarum orbem; nam decies centena Judaeorum milia, qui tunc temporis vivebant, illum de mendacio redarguerunt; que res omnem auctori fidem abrogasset, & ipsi obfusceret Religionem, cuius praefatam, atque Sanctam temere celebrare admitebat. Hoc, inquam, postea miraculo, mirum ne est tunc Iudeos tunc fuisse conversos? quis immone ne e contra admirabilis est, superesse adhuc homines quodammodo adeo durae cervicis, & ita cacos, ut in sua incredulitate permaneant? Pater Boudaloue in tomo primo Qua-

dissegitur. Nunquam fatis admirari possumus regnum Spiritus sancti in corde Apostolorum, & infignum mutationem quam reperire in eo operatus est: lumina, quae in mentes communis radii, vim, & fortitudinem quam illis inspiravit; donum linguarum quod illis impedit, zelum, & fervor em cum quo Evangelium predicaverunt, & incredibiliter successum, quem verbo eorum tribut, & quo usus est ad omnes terrarum gentes convertendas. Digestus Delibit. O Virtus dignissima! Dei! Quandonam tanges cor meum? quando mutabis infirmatorem in fortitudinem, repotem meum in fervorem, & incitiam meam in fletum salutis? Si mox cogitamus gloriosem divini filii Spiritus imperium in primis fideles, & gratia miracula, que operatus est in cordibus nostris, intelligentem illos simul conjunctos fuisse, & omnia illis fuisse communia. Pradia, suaque vobis bonis, confitamus pecuniam omnibus, iuxta singulorum egitatem, distribuebant. Unum illis cor erat, anima una. Quodcumque se confederant in Eemplum in eodem Spiritu, ibique in oratione perseverabant, & frangentes panem in dominibus fidelium cum gaudio, & cordis similitudine, venerabantur. Cari erant populo propter virtutem Sanctorum, ac morum innocentiam, indolentiam laudabant Dominum, & omnes in locis atque temporibus illum glorificabant. Dominus vero singulis diebus augebat numerum eorum, qui salvi erant faciendo. Ex libro, qui invenitur; Vir Orationis Patris Novi. Parte tercia.

*Divine Spiritus, ad te unice pertinet qualitas Confessoris; tu enim unus mali fontem petis, & cupiditatem mortinam noveris, eos collis malos effectus, quos illi par. Tu unus nobis perenem hanc cogitationem, votorumque necessitudinem, que nos angit, & que nos inveniens in creaturam rerum perquisitione evagantes, revocat ad Creatoris unitatem. Mundus, ut nos conforteret, imitator amicos Job, qui prope illam fedeles lacrimas suas cum lacrimis illis confunduntur. Videtur ille nostrorum malorum misericordia, & dolore nostro dolere; sed tandem onerosus est consolator, ut Sanctus ille vir necessarius suis exprobaret: *Confitentes enim omnes vos estis;* & sapientia vera bona fide dicere non piger; minus gravis, & molesta est nobis, cum solos nos derelicti cum adversa fortuna compertos, quam cum nobis opem ferre conatur inanibus consilis, quibus uitum. Scripturae Morales ex Toto 3.*

Spiritus sanctus viam insuffit a terciciis, sterilibusque his nubibus abhorrentem. Se nobis inserit, & illabitur in corda nostra, inquit Richardus a sancto Victore, per gratiam falcatorem, ac suavitatem interiorem, quam ibi infundit, ubi lacrimae nostras abferget, vel si illas fluere finit, lacrime sunt latitiae ex quod non sentimus ultra ignem cupiditatis, quo absuembamur, neque ardore febris illius, quae causauit nostra perturbationis. Nequaque ad consolationem nobis ingrediamur cum Mundo dicit: patientiam habete; non ultra leviter procilla; dicit autem, nolite diligere Mundum, neque ea, que in Mundo sunt; an non cognoscitis impunitatem voluptam eius, iniquitatem ambitionis, avaritiam, & nihilum honorum eius? Non suader illi cum Mundo, ut per nostrum dedecus aliquam malis nostris medicinam queramus; malia haec convertit in bona, effectique, mirum; ut in ipsi seruminis per patientiam, & generositatem, quam nobis inspirat, voluptatis, & gloria fontem inveniamus. Idem.

Apostolorum cogitatio non est amplius aliquias veritatis peculiarias, sed plena est, atque integrum cum earum quae ad Religione pertinent, cum carum, quae ad Morum disciplinam referuntur. Penetrant secreta, quae nunquam cognita, vel revelata fuerunt, vel potius, quae in divinis Scripturis conclusa cogitoci non poterant, nisi Spiritus sanctus harum admirabilium Scripturarum Sigillum auferret.

in eternam beatissimam efficiendam: Implens ad felicitatem.

Ex anno 3. Moralium Sermonum.

Quemadmodum convernent Apostoli, ut oratione vacante, atque ardenter Deum precibus fatigatis, qui ad vos militat Spiritum sanctum suum; & hunc dicatis oportet:

Veni Sancte Spiritus, & emitte calix lucis tua radium: oblate-

atur enim orationibus, & enixis precibus nostris; & lu-

men quod ab illo speramus, mereatur, ut illud petamus,

ac follicito flagitemus: Sime tuo nomine, nihil est in homine,

nihil est in mundo. Sed primum illud, quod in Apostolis imi-

tari debet, est, evacuare amorem vestri, & omnium re-

rum creatorum; nam sicut Sanctus Augustinus ait, illi mul-

tim pleni fuerunt, quia erant multum vacui. Spiritus sanctus

non nisi cui Dei amore conciliari potest; reliquos amores

non sustinet; mundi vero amor illi omnino oppositus est.

Hi sibi mutuo extrudunt, & fallunt, qui utrumque simul

conciliari posse contendit: Hoc Mundus conatur efficiere,

ac te rationem inventum putat; sed erat vehementer. Eten-

nam quis est societas lucis tenuis? Quoniam ratio inter

Iesum Christum, & Belial intercedit? Spiritus sanctus

redderet vobis decuplum eorum, quae propter amorem ip-

suis relinquens; & postquam vos in hac vita consolatione

repleveris, in altera quoque cumulabit vos gloria. Homilia

Dominii Godei.

Si quis esset in Mundo locus, ubi Dei Filius palam se

ostenderet, ut mihi videatur, omnes certam illuc con-

fluere illorum oculis usurpari, & ego iter certe licet

longissimum suscipiem. Hoc mihi merito, ac virtuti

Spiritus Dei non fecerit ad proitor illi vitam ejus. Jesus

Christus conferaverat cor vestrum, tamquam Templum Spi-

ritus sancti; vos autem illud polluitis, illud emancipatis

cupiditatibus vestris, quas ibi tamquam idola veneramini,

& ex hoc Templo Spiritus sancti, dicam na? cur non?

quandoquidem Apostoli prior dixit, sape facitis domum

meretricis. Haccine gratia est, quae gratie rependiatis?

Tantum indignate Spiritum sanctum excipitis? Fideles

Dei famuli. Fideles enim Apostoli initiores, fatigati,

ut iterato servore sarcasmi insursum, qua peccatores quoti-

de Spiritum sanctum afficiunt. Audier Antonius.

S U P P L E M E N T U M

Ad Tractationem

DE BENEFICIO EUCHARISTIE QUATENUS SACRAMENTI ET SACRIFICII.

J. C. ante-

missa relin-

quer, no-

bis Altari Sacra-

mentum, S.

Cirys,

hunc, S.

in Mart. 1.

p. qu. 1.

in. 1.

*D*ei Filius itineris sui stadium concidit Altaris Sacra- ficii infinitus; & ideo peregrinus fuit super ter- ram, ut per hos Sacramentum perveniret ad amorem cordis nostri, quo tanto cerebatur ardore, quanto viator in patriam. Neque satis illi fuit, sacram hoc instituire convivium pridie, quam patrem, tamquam extremum fuit in nos Caritatis argumentum; voluit se primum communicare, quemadmodum S. Chrysostomus inquit: ut ad My- sterium hujus communionem fuos invitaret Discipulos; voluisse que simus esse conviva, & convivium, comedens, & qui co- meditur, non ut inde illa sibi fiat accessio gratiae, sed ut scite animadvertent Theologii, ut dulcedinem gulet, antequam amarum mortis fuit calicem hauriat. Comedit fa- rum cum multis modis: ibi vobis cum latre mo. (Cant. 3.) P. Novi anno 4. Medicationum.

Sacramentum Missae in Ecclesia Dei est tamquam inexhaustus fons misericordia, quo quocumque se extendit. Domine sequitur, quod cum derelinquimus, vel fale- sum neglimis obsequia amabili huic Salvatori, non bismetus religiosum veritatis, si quando deficimus in invi- fringimus, infingem infidelitatem, nullis piaculis repa- randam, putamus. Santos reverenti pia quidem est exer- citatio, & devocio laude digna: sed primum nobis colen- dus est Sanctus Sanctorum; & cetera primo huic officio cedant oportet. Davidi nihil optatus erat, quam ingre- di in Templum Domini, & se beatum censuit, si inde nunquam efficeret pedem posuisse. Daniel procul a Ju- da, & Babylonie captivus ter singulis diebus aperiabat cubiculi sui fenestratas, quae Jerosolymam verius spectabant, ibique in genua procumbens preces effundebat Deo Israel periinde ac fuit in Templo. Primi Fideles semper se- cum habere volebant Sanctum Sacramentum. Non defi- cunt Sancti qui omnem fere vitam suam transegerunt coram illo, & quos ipsi etiam videmus Societates, & Com- munites, ubi instituta est religiosa praxis adoratio perpetua? Denique si utendum nobis est Mundi ipsius exemplo, in aliis Principiis, aulici minus, quam fieri po- test, a Regis aulae recessunt. Sed Primus Principium omnium, & Regum Rex, cum proculdubio sit Jesus Christus, audeo infrequenter ad illum accedimus, cum potissimum semper in Tempis adit. P. Boudaloue in Recensibus Spiritualibus.

Immensus amor, quo nos complexit Deus palam in Mysteriis omnibus innotescit; verum dicere possumus San- tione Sancti. Ultimi Sacramenti institutione esse miraculum amoris Sacramenta- ipsius, & quoddam veluti ceterorum Mysteriorum com- pendium; sive cogitamus caullam propterquam Jesus Christus hoc Sacramentum instituit; sive omnes illius circumstantes spectamus; omnia nobis ostendunt amorem incomprehensibilem, omnia incredibilis divinitas Caritatis excessum commentant. Magnus proleco vius est hic amor in Incarnationis Mystero, in qua Verbum hypostaticum

Hendry Con. Bibl. Theol. de Myster. Tom. IV.

mihi es omnia in Sancto Sacrificio tuo, & iure polium vo- care te gloriam, salutem, praesidium, thesaurum, divitias meas; fed omnia simul mihi completi videores dicens, te meam esse misericordiam. Idem.

Status Fili-Dei in Sancto Altaris Sacrificio status est, Quo in sta- qui fum mortem praefignat, per quam omnes homines sal- tu, & cum faci- tis merita, & thesauris crucis suae per admirabilem in- divitias addi- Deus in di- tationem substantia vilissim, quam destruere omnino, & vino hoc- cramento.

Quemadmodum convernent Apostoli, ut oratione vacante, atque ardenter Deum precibus fatigatis, qui ad vos militat Spiritum sanctum suum; & hunc dicatis oportet: Veni Sancte Spiritus, & emitte calix lucis tua radium: oblate-

atur enim orationibus, & enixis precibus nostris; & lu-

men quod ab illo speramus, mereatur, ut illud petamus,

ac follicito flagitemus: Sime tuo nomine, nihil est in homine,

nihil est in mundo. Sed primum illud, quod in Apostolis imi-

tari debet, est, evacuare amorem vestri, & omnium re-

rum creatorum; nam sicut Sanctus Augustinus ait, illi mul-

tim pleni fuerunt, quia erant multum vacui. Spiritus sanctus

non nisi cui Dei amore conciliari potest; reliquos amores

non sustinet; mundi vero amor illi omnino oppositus est.

Hi sibi mutuo extrudunt, & fallunt, qui utrumque simul

conciliari posse contendit: Hoc Mundus conatur efficiere,

ac te rationem inventum putat; sed erat vehementer. Eten-

nam quis est societas lucis tenuis? Quoniam ratio inter

Iesum Christum, & Belial intercedit? Spiritus sanctus

redderet vobis decuplum eorum, quae propter amorem ip-

suis relinquens; & postquam vos in hac vita consolatione

repleveris, in altera quoque cumulabit vos gloria. Homilia

Dominii Godei.

Si quis esset in Mundo locus, ubi Dei Filius palam se

ostenderet, ut mihi videatur, omnes certam illuc con-

fluere illorum oculis usurpari, & ego iter certe licet

longissimum suscipiem. Hoc mihi merito, ac virtuti

Spiritus Dei non fecerit ad proitor illi vitam ejus. Jesus

Christus conferaverat cor vestrum, tamquam Templum Spi-

ritus sancti; vos autem illud polluitis, illud emancipatis

cupiditatibus vestris, quas ibi tamquam idola veneramini,

& ex hoc Templo Spiritus sancti, dicam na? cur non?

quandoquidem Apostoli prior dixit, sape facitis domum

meretricis. Haccine gratia est, quae gratie rependiatis?

Tantum indignate Spiritum sanctum excipitis? Fideles

Dei famuli. Fideles enim Apostoli initiores, fatigati,

ut iterato servore sarcasmi insursum, qua peccatores quoti-

de Spiritum sanctum afficiunt. Audier Antonius.

Idem sequi-

tur.

*U*bi Apo- toli reple- li sunt mis- teria S. spiritus S. cordis mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-

rum.

*U*bi Mil- le Sac- rificium fons mis- teriorum. Mysteria Mysteriorum ab- ceduntur, & ve-